

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3088/2020. (IV. 23.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VI.37.016/2018/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] Vu Quoc Phuong jogi képviselője (dr. Szabó Antal ügyvéd) útján terjesztett elő alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, amelyben kérte a Kúria Kfv.VI.37.016/2018/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítvány szerint a támadott bírói döntés sérti az Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdését, a XV. cikkének (1) és (2) bekezdését, a XXIV. cikkének (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [2] Az indítványozó az Abtv. 61. § (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozással kérte továbbá, hogy az Alkotmánybíróság a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 30.K.31.795/2017/6. számú jogerős ítélete végrehajtásának felfüggesztésére hívja fel a bíróságot, mivel a végrehajtás súlyos és helyrehozhatatlan hátrányt eredményez a „kérelmezettre” nézve.
- [3] 1. A Kúria támadott határozata alapján az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye a következőképpen foglalható össze.
- [4] 1.1. A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (a továbbiakban: hatóság vagy a későbbi elnevezése alapján BMH) az indítványozó számára keresőtevékenység folytatására tartózkodási engedélyt adott, amelyet 2015. június 1-ig meghosszabbított. Az elsőfokú hatóság utóbb a tartózkodási engedélyt hamis adatközlés miatt visszavonta, a másodfokú hatóság az elsőfokú határozatot helybenhagyta, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az indítványozó keresetét elutasította, a Kúria 2016. szeptember 27-én hozott ítéletével a felülvizsgálati kérelmet elbírálva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [5] Az indítványozó 2016. február 13-án házasságot kötött egy magyar állampolgárral, majd 2016. szeptember 30-án házastársára hivatkozva tartózkodási kártya kiadása iránti kérelmet terjesztett elő. Az elsőfokú hatóság határozatában az indítványozó kérelmét elutasította, megállapította, hogy magyarországi tartózkodási joga megszűnt és kötelezte arra, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított harmadik hónap utolsó napjáig hagyja el Magyarország területét.
- [6] A határozat megállapítása szerint az indítványozó nem rendelkezett elegendő forrással magyarországi tartózkodásához és nem igazolta, hogy jogosult az egészségügyi szolgáltatások igénybevételére. A hatóság több alkalommal ellenőrzést tartott az indítványozó lakcímén, melynek eredményeként megállapította, hogy az indítványozó és felesége nem élnek közös háztartásban, közöttük a családi életközösség nem valósult meg, a lakás nem tükrözte a mindennapi együttélés tényét, a házaspár egymással nem tudnak kommunikálni, az indítványozó magyarul, házastársa vietnámiul nem beszél, közvetítő nyelvet nem tudnak használni, ezért a házasságkötés kizárólag a tartózkodási jog megszerzése érdekében történt.
- [7] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú hatóság a 2017. április 11-én kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, megállapította, hogy az indítványozó magyarországi tartózkodási joga megszűnt és kötelezte az indítványozót arra, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított harmadik hónap utolsó napjáig Magyarország területét hagyja el.

- [8] 1.2. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. október 6-án hozott 30.K.31.795/2017/6. számú ítéletével az indítványozónak a másodfokú közigazgatási határozat ellen benyújtott keresetét elutasította. A jogerős ítélet indokolásában – egyebek mellett – rámutatott arra, hogy a hatóság két alkalommal végzett helyszíni ellenőrzést az indítványozó lakásán, valamint iratokat szerzett be. A bíróság szerint újabb helyszíni ellenőrzés lefolytatására nem volt szükség, a hatóságok a tényállás-tisztázási kötelezettségüknek eleget tettek, és a bizonyítékokat értékelve helyesen állapították meg, hogy az indítványozó és házastársa között nem áll fenn tényleges kapcsolat.
- [9] 1.3. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság az indítvánnyal támadott Kfv.VI.37.016/2018/9. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Ítéletének indokolásában a Kúria kiemelte, hogy a felülvizsgálat során két ténynek tulajdonított meghatározó jelentőséget. Egyrészt annak, hogy az indítványozó és házastársa nem tudnak egymással kommunikálni, mivel az indítványozó magyarul, míg házastársa vietnámiul nem tud és közös közvetítő nyelvet nem beszélnek. Másrészt annak, hogy az indítványozó a tartózkodási engedélyének visszavonását követően kötött házasságot és a Kúria Kfv.III.37.335/2016/8. számú ítéletének meghozatala után nyújtotta be házastársára hivatkozással a tartózkodási kártya kiadása iránti kérelmét. A támadott ítélet indokolása szerint e két körülmény – az elsőfokú hatóság által beszerzett egyéb bizonyítékokkal együtt – egyértelműen igazolja, hogy az indítványozó érdekházasságot kötött, házasságkötésének célja kizárólag a tartózkodási jogosultság megszerzéséhez szükséges feltétel igazolása volt.
- [10] 2. Az indítványozó – az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására kiegészített és egységes szerkezetbe foglalt – alkotmányjogi panaszában arra hivatkozott, hogy az indítványozóval szemben hivatalból indított közigazgatási eljárásban és az azt követő bírósági eljárásban számára az anyanyelv használata a következők miatt nem volt biztosított: a hiánypótlási felhívásokat magyar és angol nyelven adták ki, a határozatokat magyar nyelven hirdették ki, miközben valamennyi eljáró személy és eljáró hatóság számára nyilvánvaló volt, hogy az indítványozó nem ért, nem beszél nem ír és nem olvas magyarul.
- [11] Hivatkozott az indítványozó az elsőfokú hatósági eljárás kapcsán arra, hogy a tolmács nélkül eljáró, sem magyarul, sem angolul nem beszélő indítványozót – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 60. §-ának (1) bekezdését és a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 86/F. § (1) bekezdését, valamint a 87/N. § (5) bekezdésének a) és b) pontjait figyelmen kívül hagyva – magyar és angol nyelven szólították fel hiánypótlásra, amelynek kizárólag ennek okán nem tudott eleget tenni.
- [12] Sérrelmezte továbbá az indítványozó, hogy az ezt követően meghozott elsőfokú határozatot – a panaszhoz mellékelte, 2017. január 2-án kelt jegyzőkönyvből megállapíthatóan – magyarul hirdették ki és fordítás nélkül magyarul adták át a részére.
- [13] Hivatkozott az indítványozó arra is, hogy a panaszhoz ugyancsak mellékelte, 2019. január 29-én felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint a hatóság a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott ítéletét – a Harmtv. már felhívott rendelkezéseit, valamint az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. §-ának (1) bekezdését és 21. §-ának (1) bekezdését megsértve –, magyarul ismertette, valamint azt is magyarul közölte vele, hogy 2019. április 30. napjáig az országot önkéntesen el kell hagynia.
- [14] Az indítványozó álláspontja szerint az, hogy a hatóság nem tartotta be a felhívott törvényi rendelkezéseket, sérti az Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdését, továbbá a XV. cikk (1) és (2) bekezdésébe foglalt törvény előtti egyenlőség követelményét és a diszkrimináció tilalmát is, hiszen az indítványozó így – a magyar nyelv ismeretének hiánya miatt – nem tudta jogait a magyarul tudó kérelmezőkkel egyenlő módon gyakorolni. A kérelmezői álláspont szerint ügyében sérült továbbá az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdése és a XXVIII. cikkének (1) bekezdése is, hiszen álláspontja szerint nem lehet tisztességes az az eljárás, ahol egyfelől a hatóság kogens törvényi rendelkezéseket figyelmen kívül hagy, másfelől a bíróság ezt észelve, annak ítéleti konzekvenciáit nem vonja le. Az indítványozó kifejtette továbbá, hogy a Kúria támadott ítélete ugyancsak a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközően azért alaptörvény-ellenes, mert elutasította az indítványozó felülvizsgálati kérelmét, „jóváhagyva” ezzel a jogszabálysértő és alaptörvény-ellenes jogerős ítéletet.
- [15] Végül az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott arra is, hogy szüleivel együtt él Magyarországon, szülei cégében bejelentett munkaviszonnyal rendelkezik, az abból származó, az adóhatóság által igazolt jövedelme mindennapi megélhetését biztosítja és rendelkezik társadalombiztosítási ellátással is. Ennek okán

a jogerős hatósági döntés végrehajtása az indítványozót közeli hozzátartozóitól elszakítja, ráadásul mivel az indítványozó ingó és ingatlan vagyonnal nem rendelkezik Vietnámban, így ott megélhetése sem biztosított.

- [16] 3. Az Alkotmánybíróság 2019. október 15-én kelt végzésével megkereste a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot a tárgyi ügy bírósági iratanyagának megküldése céljából, valamint az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóságot iratok megküldése és az indítványozó hatósági eljárásra tett állításaival kapcsolatos nyilatkozattétel érdekében. Az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság 2019. november 28-án kelt átiratában részletesen kifejtette álláspontját az alkotmányjogi panaszban foglaltakra nézve.

II.

- [17] Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

„XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

III.

- [18] 1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.
- [19] 1.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Jelen ügyben az indítvány elkésztetése – a 131. napon – került benyújtásra, azonban az Alkotmánybíróság egyesbíróként meghozott végzésével az indítványozó igazolási kérelmének helyt adott.
- [20] 1.2. Az indítvány részben eleget tesz az Abtv. 52. § (1), illetve (1b) bekezdésében foglalt, a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek, mert az ügy érdemében hozott döntés ellen nyújtották be és tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit és az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) és XXVIII. cikkének (1) bekezdését illetően az alaptörvény-ellenesség indoklását, valamint megjelöli a támadott bírósági határozatot (a Kúria Kfv.VI.37.016/2018/9. számú ítélete). Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz arra nézve, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg az ítélet alaptörvény-ellenességét és semmisítse azt meg, így a határozott kérelem alkotmányos feltételeinek e tekintetben eleget tesz.
- [21] Az Alkotmánybíróság megállapítja ugyanakkor, hogy az Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdése nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot, e rendelkezésekre alkotmányjogi panasz nem alapítható, továbbá az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdését illetően az indítvány alkotmányjogilag értékelhető indoklást nem tartalmaz, ezért e panaszok vonatkozásában az indítvány érdemben nem bírálható el.
- [22] 1.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ában, valamint az Abtv. 29–31. §-aiban foglalt törvényi feltételeket teljesíti-e. Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a panasszal támadott ügyben

a közigazgatási per felpereseként járt el. Megállapítható továbbá, hogy az indítványozónak a támadott határozattal szemben további jogorvoslati lehetősége nem állt fenn.

- [23] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további feltételeként nevesíti, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.
- [24] Az indítványozó állítása szerint jelen ügyben azért sérült a tisztességes hatósági eljáráshoz és a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való joga, mert a hatóságok nem vettek tudomást arról, hogy az indítványozó a magyar nyelvet nem beszéli, a bíróságok pedig e tényt és a nyelvhasználatra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket figyelmen kívül hagyták akkor, amikor a hatóságok ezzel kapcsolatos eljárási cselekményeit felülvizsgálták.
- [25] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján azt állapította meg, hogy a panaszban foglaltak felvetették a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét. Figyelemmel arra, hogy az alkotmányjogi panaszban foglaltak alapján az eljárás egészének vizsgálata volt indokolt, az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére alapított hivatkozásokat is az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltak alapján vizsgálta.
- [26] 2. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – az Ügyrend 31. § (6) bekezdését alkalmazva, külön befogadási eljárás mellőzésével – érdemben bírálta el.

IV.

- [27] Az alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint nem megalapozott.
- [28] 1. Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában – kifejezetten az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontján és az Abtv. 27. §-án alapuló hatáskörében eljárva, közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatával kapcsolatos alkotmányjogi panaszeljáráshoz – megerősítette a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatos gyakorlatát, és megállapította, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadó – az Alkotmánybíróság által korábbi gyakorlatában kimunkált – alkotmányos követelmények nemcsak a szabályozási környezettel, hanem az egyedi bírói döntésekkel szemben is érvényesíthetők (Indokolás [27]). Rámutatott e határozat a korábbi gyakorlat alapján továbbá arra is, hogy a tisztességes eljárás (*fair trial*) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni (7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]).
- [29] 2. A fentiek okán, mivel az indítványozó alkotmányjogi panaszát a magyar nyelv ismeretének hiánya miatt bekövetkezett sérelemre (egyrészt a hiánypótlási felhívás értelmezésére, másrészt a Kúria döntésének tartalma miatti jogkövetkezményre, azaz az ország önkéntes elhagyásával kapcsolatos kötelezettségének megértésére) alapította, az Alkotmánybíróság indokoltnak tartotta – e szempontra tekintettel – megvizsgálni az indítványozó ügyében lefolytatott, a tartózkodási kártya kiadásával és a tartózkodási jog megszűnésével kapcsolatos közigazgatási-, és közigazgatási peres eljárást az indítványozó, a bíróság és a hatóság által megküldött iratok alapján.
- [30] 2.1. Az indítványozó 2016. szeptember hó 30. napján a tartózkodási engedély kiadására irányuló kérelme benyújtásával egyidejűleg meghatalmazta akkori jogi képviselőjét a tartózkodási engedéllyel összefüggő ügye el látására. Ez az ügyvédi iroda – a szabályszerűen kiállított meghatalmazás alapján eljárva – 2016. október 14-én a hatóság számára teljesített hiánypótlással egyidejűleg határidő hosszabbítási kérelmet terjesztett elő további iratok beszerzésének céljából, amelyre az elsőfokú hatóság végzésével a határidőt 2016. november 14-ig meghosszabbította. A hatóság időközben 2016. november 4-ére személyes meghallgatásra idézte az indítványozót, aki ennek eleget tett, a meghallgatásáról felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint azon az indítványozó mellett jogi képviselője, valamint a tolmács is részt vett.
- [31] A jogi képviselő 2016. november 14-én a hiánypótlási felhívásra az indítványozó társadalombiztosítási kártyáját és adóhatósági bejelentő lapját csatolta.
- [32] A 2016. december 7-én meghozott elsőfokú határozatot – a csatolt jegyzőkönyv tanúsága szerint – 2017. január 2-án magyar nyelven hirdették ki az indítványozó előtt, melynek során csak a hatóság képviselője és az indítványozó volt jelen. A jegyzőkönyv szerint a határozatról az ügyfél mellett a jogi képviselőt is értesítették.

- [33] Az indítványozó jogi képviselője által az elsőfokú közigazgatási határozat ellen – határidőben – előterjesztett fellebbezés nem tartalmazott arra vonatkozóan utalást, miszerint az indítványozót a magyar nyelv ismeretének hiánya akadályozta volna az eljárásban.
- [34] 2.2. A másodfokú hatósági eljárásban a hiánypótlás teljesítésével, illetve a határidő meghosszabbításával kapcsolatos levelezés (2017. február 15-én és 2017. március 8-án kelt iratok) a hatóság és az ügyvédi iroda között közvetlenül zajlott.
- [35] A hatóság jogerős határozatát 2017. április 11-én hozta meg, amellyel szemben az indítványozó jogi képviselője keresetet terjesztett elő. A keresetlevélben ugyancsak nem lelhető fel olyan állítás, amely szerint a magyar nyelv ismeretének hiánya az indítványozónak a hatóságok előtti eljárását akadályozta, vagy ellehetetlenítette volna.
- [36] 2.3. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. július 13-án kelt végzésével 2017. október hó 6. napján 10 óra 30 percre idézte a feleket a per első tárgyalására. Az idéző végzésben a bíróság felhívta az indítványozót arra, hogy személyes részvételi szándéka esetén 30 napon belül nyilatkozzon arról, hogy kéri-e tolmács kirendelését. A nyilvánosan tartott tárgyaláson az indítványozó nem jelent meg, őt jogi képviselője képviselte.
- [37] A jogerős ítélet ellen az indítványozó jogi képviselője útján 2017. december 12-én terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet és egyben kérte a Kúriát tárgyalás tartására.
- [38] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság által 2018. december 5-én tartott nyilvános tárgyaláson sem az indítványozó, sem az indítványozó jogi képviselője nem jelent meg.
- [39] 2.4. Az indítványozó által az alkotmányjogi panaszhoz másolatban mellékelte, 2019. január 29-én kelt jegyzőkönyvben foglaltak szerint, a hatóság képviselője tájékoztatta az indítványozót a Kúria Kfv.VI.37.016/2018/9. számú ítéletéről, továbbá arról, hogy amennyiben az indítványozó 2019. április hó 30. napjáig az ország területét önként nem hagyja el, úgy a hatóság kilátásba helyezi idegenrendészeti kiutasítás elrendelését. A jegyzőkönyvön az indítványozó és az ügyintéző aláírása szerepel, tolmács és jogi képviselő nem volt jelen.
- [40] 2.5. Mellékelte az indítványozó alkotmányjogi panaszához azt, a hatóság által — tolmács és az indítványozó jogi képviselője jelenlétében — 2019. június 7. napján felvett jegyzőkönyvet, amelyben foglaltak szerint a hatóság képviselője tájékoztatta az indítványozót az ügyében folytatott eljárásban született közigazgatási hatósági határozatok és bírósági ítéletek rendelkező részében foglaltakról és arról, hogy az önkéntes országelhagyás kötelezettsége 2019. április 30-ig áll(t) nyitva az indítványozó előtt.
- [41] A meghallgatási jegyzőkönyvben foglaltak szerint a jogi képviselő elmondta, hogy 2019. április 26-án találkozott az indítványozóval és 2019. április 29-én írta meg a határidő hosszabbítási kérelmet, mivel az indítványozó állítása szerint az előző jogi képviselőtől többszöri kérés ellenére sem sikerült a korábbi iratokat beszerezni.
- [42] Ezen a 2019. június 7-i meghallgatáson a hatóság kérdéseire az indítványozó elmondta, hogy 2019. január 29-én, amikor a Kúria döntését ismertették vele, ő egy „fejvadász” ajánlása alapján, egy bizonyos személlyel jelent meg a hatóság előtt, aki azt mondta, hogy ez „egy önkéntes országelhagyás és meg tudjuk hosszabbítani”.
- [43] 3. Az indítványozó álláspontja szerint azért sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes bírósági tárgyaláshoz való joga, mert az ügyében eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták azt, hogy a hatóságok eljárásuk során megsértették a Ket. 60. §-ának (1) bekezdését, a Harmtv. 86/F. §-ának (1) bekezdését, és a 87/N. § (5) bekezdésének a) és b) pontjait, továbbá az Ákr. 2. §-ának (1) bekezdését és 21. §-ának (1) bekezdését.
- [44] Az Alkotmánybíróság indokoltnak tartja ezúton is hangsúlyozni: az Alkotmánybíróság, mint az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, a (2) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. A bírói döntéseknek azonban kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik a testület hatáskörébe. Ezért fogalmaz úgy az Abtv. 27. §-a, hogy alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

- [45] Miként az Alaptörvény és az Abtv. fent idézett rendelkezéseiből is kitűnik, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi.
- [46] Jelen ügyben tehát arra a kérdésre kellett az Alkotmánybíróságnak választ adnia, hogy az indítványozó hátrányt szenvedett-e a magyar nyelv ismeretének hiánya miatt az eljárás során, és amennyiben igen, úgy az megalapozza-e a támadott ítélet alaptörvény-ellenességét.
- [47] Az Alkotmánybíróság megállapítása szerint az elsőfokú eljárásban az indítványozó jogi képviselője írásban tartotta a kapcsolatot a hatósággal, a jogi képviselő ennek alapján tisztában volt a hatóság által kért iratokkal, egyes iratok beszerzéséhez határidő hosszabbítást kért és kapott, továbbá az eljárás során nem történt hivatkozás arra, hogy az indítványozót a magyar nyelv ismeretének hiánya bármiben is akadályozta volna. Megállapítható volt az iratok alapján az is, hogy az indítványozó személyes meghallgatása vietnámi tolmács és a jogi képviselője jelenlétében zajlott. Az elsőfokú határozat indítványozó által kifogásolt, magyar nyelven történő kihirdetése nyilvánvalóan felvethet törvényességi kérdéseket, azonban az is megállapítható volt, hogy mindez nyilvánvalóan nem akadályozta meg az indítványozót abban, hogy a határozat ellen a törvényes határidőn belül fellebbezéssel éljen. Megállapítható továbbá az is, hogy e fellebbezésben nem volt fellelhető az alkotmányjogi panaszban hivatkozott egyetlen törvényességi kifogás sem.
- [48] A másodfokú hatósági eljárásban ugyancsak jogi képviselővel járt el az indítványozó, a hiánypótlás teljesítésével összefüggésben ismét a jogi képviselő intézkedett. A másodfokú határozat ellen előterjesztett kereset szintén nem tartalmazott a Harmtv., és az Ákr. panaszban felhívott rendelkezéseire utalást, ahogyan a jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelem sem. Mindezek okán az ügyben eljáró bíróságok nem döntöttek, de nem is dönthettek ezen, az indítványozó által először az alkotmányjogi panaszban felvetett sérelmekről.
- [49] Az Alkotmánybíróság megállapítása szerint jelen ügyben kizárólag a Kúria ítéletének tolmács közreműködése nélkül történt ismertetése vethet fel alkotmányossági aggályokat, mindenekelőtt azért, mert annak jogkövetkezménye az indítványozó számára Magyarország területének meghatározott időn belüli önkéntes elhagyási kötelezettsége volt.
- [50] 4. Mivel azonban az indítványozó – jegyzőkönyvezett elmondása szerint – 2019. április 26-án e kötelezettségét megismerte, továbbá 2019. június 7-én a hatóság tolmács és jogi képviselő jelenlétében a vele szemben lefolytatott eljárásról tájékoztatta, az Alkotmánybíróság megállapítása szerint nem volt igazolható az indítványozó tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogának sérelme, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt elutasította.
- [51] Figyelemmel arra, hogy az Alkotmánybíróság az indítványt a befogadási eljárás mellőzésével elutasította, nem kellett döntést hoznia az alkotmányjogi panaszban foglalt, a támadott közigazgatási-, és bírósági határozat végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kérelem tárgyában.

Budapest, 2020. április 7.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/927/2019.

• • •